

[Hans Nielsen.]

Betingelse til Bevillingen, at Kommunerne ikke maa sælge Plantagerne uden Landbrugsministeriets Samtykke.

Af Ændringsforslagene til § 26 skal jeg knytte et Par Bemærkninger til Nr. 287, 289, 290—92 og 308. Ifølge Ændringsforslag Nr. 287 stilles der et Beløb af 64 000 Kr. til Raadighed til Køb af Storskoven og Bøgehovedskoven fra Søgaard i Klipleve. Hele Udvalget har tiltraadt dette Forslag. Under Nr. 289 har et Flertal, bestaaende af Socialdemokrater, Radikale og Venstre, tiltraadt en Bevilling paa 24 800 Kr. til Indhegning af Store Vildmose, og under Nr. 290 har det samme Flertal tiltraadt en Bevilling paa 815 000 Kr. til Opførelse af Stalde og en Centralgaard ved Store Vildmose. Det var oprindelig Meningen, at de 440 000 Kr. heraf først skulde være kommet til Anvendelse i Finansaaret 1936—37, men for at fremme Arbejdet deroppe har man taget dette Beløb med i Aar, saa at den samlede Bevilling altsaa bliver de nævnte 815 000 Kr. Det er blevet forsikret Udvalget, at det store Anlæg deroppe ved Vildmosen vil blive udført med den største Økonomi, og at den Isolation, som det er nødvendigt at anskaffe, for at Dyrene ikke skal smitte hinanden, vil blive tilvejebragt gennem det foreslaaede Anlæg. Anlægget betyder jo ogsaa et stort Plus til Igangsættelse af Arbejder, og jeg skal anbefale ærede Medlemmer at stemme for disse Ændringsforslag, som de Konservative ikke er Medforlagsstillere til.

Pinholt: Af Ændringsforslagene til Landbrugsministeriets Budget er der kun eet, som vi ikke kan gaa med til, og det er, som den ærede Ordfører nævnte, det allerførste, nemlig Nr. 67, Forslaget om en Understøttelse paa 800 Kr. til Husmandskommissionens Formand, Niels A. Thuesen. Vort Motiv til at gaa imod denne Bevilling er ikke den, at denne Mand skulde være uværdig til at faa en saadan Understøttelse, hvis han ellers havde tjent i Staten, men det har han nu for det første ikke, idet han ikke engang har været honorarlønnet, men han har faaet en vis Betaling for hver Sag, han har afgjort i Husmandskommissionen; men dernæst vil jeg gerne henvise til noget andet, og det er det, at man maa træffe ensartede Afgørelser i den Slags Spørgsmaal. I Blokhus har der saaledes været en Kone, som i mange, mange Aar har været Brevsamlerske, hvad hun fik en vis Betaling for af Postvæsenet, men da hun

endelig gik af, kunde Postvæsenet ikke give hende nogen Understøttelse, og hun maatte saa indsende et Andragende til Rigsdagen. Hun ønskede at faa saa stor en Understøttelse, at hun kunde blive fri for at søge Aldersrente, men det afviste man pure; man sagde: Hun kan faa 200 Kr., og saa kan hun søge Aldersrente for Resten.

Det, der nu sker med den her foreslaaede Understøttelse, er, at Hr. Thuesen faar et saa stort Beløb, at han ikke behøver at søge Aldersrente. Herved gøres der efter min Mening en urimelig Forskel mellem disse to, hvoraf den ene dog har tjent Staten hele sin Tid, medens den anden kun har faaet en Betaling for hver Sag, han afgjorde. Det er ikke nogen helt rigtig Maade at gaa frem paa. Man kan ikke være velgørende med Statens Penge, man maa være fuldstændig ligelig i sine Afgørelser, og derfor er vi af denne rent principielle Grund gaet imod den foreslaaede Bevilling til Husmand Thuesen.

Af Ændringsforslag Nr. 74 fremgaar det, at Statskonsulent K. Hansen har taget sin Afsked, og at der ikke skal ansættes nogen ny Statskonsulent i Planteavl. Jeg tror, Ministeren har set rigtigt her. Vi har en Række meget dygtige Foreningskonsulenter i Planteavl, og de vil fuldkomment kunne udføre det Arbejde, der skal gøres. Jeg vil imidlertid gerne benytte Lejligheden til at udtale en dyb Paaskønnelse af det Arbejde, som de to Statskonsulenter i Planteavl, Frederik Hansen og Kristian Hansen, har udført. Frederik Hansen var Sjællænder og virkede hele sin Tid i Jylland, og Kristian Hansen var Jyde og virkede hele sin Tid paa Sjælland, det Arbejde, de har gjort, har været banebrydende, grundlæggende og enestaaende. De var Formidlere af Videnskaben ud til det praktiske Landbrug og knyttede saadanne Forbindelser i det praktiske Landbrug, at de nød en enestaaende Tillid og Autoritet. Dette mener jeg bør siges fra denne Plads, nu, da denne Institution hører op; Institutionen har altsaa været betroet saa gode Mænd, at vi nu efter ca. et halvt Hundrede Aars Forløb kan nedlægge dette Arbejde og overgive det til yngre Kræfter, knyttede til andre Institutioner.

Dernæst vil jeg gerne nævne en Bevilling paa 6 000 Kr., som stilles til Raadighed for Hedeselskabet til Vejledning med Hensyn til Hugst og Nyplantninger i de af Hedeselskabet ledede Smaaplantninger. Den, der kender Midtjyllands Hedeegne og har set, hvad Hedeselskabet her har udrettet gennem de mangfoldige Hegn, Smaaplantninger og